

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De clade philistijm [et] fauo quem comeditionathas. ca. xiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regum Primi

Quid fecisti. Respōdit saul. Populus subterfugiebat: et tu non veneras iuxta placitos dies, timui ne hostes ascēderet ad nos pūlū q̄ placare faciez dñi, et necessitate cōpulsus obtulit dñi. Videtur saul peccasse q̄ sine sa muelē obtulit holo caustū dñi ad phulendū. Unde quidā ut supra dixim⁹ dñi, vii, dies quos dixit samuel nō esse expectatiōnis sed oblationis in iuratione regis, et dicūt nunq̄ sine eo esse offerendū ad phulendū dñm. Veritatem ut oblatōes, vii, diez fieret p̄ sacerdote legi⁹, p̄ rege p̄o nō memini me legisse. Ad hoc valde mirandū est: cū iā bis inūct⁹ esset saul in regē, q̄ in neutra illaz⁹ fuit oblationis talis p̄ rege. Et ideo dici potest samuele sic mādasse, ut cū yellet saul imolare ad cōfūlendū dñm citaret sp̄ith: ut ostēderet ei que facturus esset, et post citationē si morā faceret expectaret eū, vii, dieb⁹. Saul p̄o dīcātōis annumerauit in his septē: et nō expectauit eū nīl set dieb⁹. Et addidit samuel. Ne quaq̄ regnū tuū ultra p̄surget, sed q̄sinit sis bi dñs virū iuxta cor suū: ut regat p̄l'm ei⁹. Abiit samuel in gabaa beniamin, et egressus est saul cū populo obvniā philisteis, nec erat cū eo nīl sexcenti viri: et ionathas filius ei⁹. Porro faber ferrarii nō erat i Israel. Caeu rāt em̄ philiſtīm ne facerent hebrei gladiūz aut lanceā. Et descendebat israel ad philiſtīm: ut excueret acies oīm ferramētoꝝ vscq̄ ad stimulū corrigendū, et ad emendandū et excavendū. Uel ita. Ad stimulū qui ē ad corrigendū, subaudi bōnes. Cunq̄ venisset di es p̄l'm nō est inuenit⁹ ensis vel lancea i ma nu totū populi, excepto ense saul et ionathe. Et fecit saul arcā domini afferri i castraz achias filius achitob fratrīs icaboth porta bat ephot.

De clade philiſtīm et fauo quem comedit ionathas,
Capl'm. XIII.

Cecidit autem ut

a quadā dīcāt̄ ionathas cū ar milgero suo, ut exploraret statioꝝ nēphiliſtīnoꝝ patre suo ignorāt̄, et transire voluit ionathas ad philiſteos p̄valle prerū p̄tā scopulū hinc et inde eminētō in modū dentiū. Et ait ionathas ad puerū. Cū appa ruerim⁹ eis, si dixerint manete donec venias mus ad vos stenus, q̄ si dixerint, ascendite ad nos ascēdam⁹, q̄ tradidist eos dñs i ma

nus nīras h̄ erit nobis signū. Cūq̄ discesserent philiſtīi ascēdite ad nos, ascēdit ionathas res p̄ans manib⁹ et pedib⁹ et armiger ei⁹ p̄ eū. Et exterruit eos dñs aī ionathan, et p̄cussit ionathas cū puerō ex eis, xx, viros in media pte iugeri. Et turbata sunt castra, et diffus giebāt mutuo se pīmetes, et indicauerūt speculatores fugā hostiū sauli. Cunq̄ quesisset q̄s ex nob abijt, repertū est abesse ionathanz armigerū eius. Et ait ad achitā. Applica, id ē prepara arcā dñi ad phulendū dñm. Cunq̄ tumultus crebresceret i castris: ait ad sacerdotem, Cōtrahē manū tuam. Et exclamans saul cum populo cepit p̄sequi fuglētes. S̄ et hebrei qui transierant ad castra philiſtīm, reuersi sunt ut essent cū Israel, omnesq̄ q̄ se p̄sus absconderāt redierunt i p̄elū, et lamērāt cū saul quasi decē millia. Videlicet saul morā damnosam si comedeter aditurauit popūlū dicens, Maledictus vir, id ē dign⁹ erit morte qui comediter panē vscq̄ ad vesperā: donec vlciscar d̄ inimicis meis. Cunq̄ transiret populus p̄ saltum, apparuit mel fluiens, et nullus gustauit ex eo. Jonathas p̄o q̄ non audierat maledictū patris tinxit vrgaz i fauo. Et cū gustasset illuminati sunt oculi eius, id ē facies exbilarata est resumpt⁹ vrl̄b. Dicit q̄ tanta copia mellis est ibi i castris arboꝝ et cauernis petraz⁹ et abditis terre q̄ plures reperiant saui decidētes sup terrā. Dicit iosephus inuenisse ionathan apud cibilia in queru que erat i sorte effrāim, Cūq̄ indicasset ei quidā maledictū patris, edere cessauit, nō approbans maledictū patris. Hā sumente populo cibum, maior plaga fuisset in hostib⁹. In vespere p̄o populū fessus nīmis et p̄ fame morā nō sustinens, pecora ma ctavit in terra, et comedit cum sanguine. Hoc est quoctū modo occidit et coxit ante q̄ sanguis bene dilueretur, nō dūm purgas, carnis vescēs, nō fīm morem patrium guttura cultro laniavit: et eliquauit sanguine. Dicūt quidā q̄ de preda ho stii nemī licebat edes. Uſus erat, q̄ i p̄lio re, donec i molasset vt nō edebāt donec satiū dñi, alit̄ edēs, crificū vespertinū fice q̄, cū sanguine edebat, resp̄ eis. Alloq̄n ede. Et ait saul p̄plo. Nec bāt cū sanguine quem cast. Voluite ad me fuderāt i bello, sārum grande, et p̄cepit ut omnes super illud sārum et coraz sp̄o

Historia

Si in mores patrium pecudes lansarent: ne forte quod aliter faceret occulere. Tunc primum edificauit saul altare domino. Unde patet quod non sive recens altare satil tam bis obtulerat in galgala. Putat tamen quidam eum quotienscumque obtulerit nouum altare obstruxisse. Hoc vero dictum pium, quod nunc plena iuxta deum placitum obtulit. Tunc nocte irruevere yellet super hostes: ait sacerdos. Consulam dominum. Sed pluvient non respodit dominus in die illa. hoc est nec nocte nec die sequenti. Et ait saul. Taciturnitas hec est latentes causa peccati. Per ymentem dominum etiam si per ionathan factum est absque retractatione morietur. Et statuit populus in parte una, et se et ionathan in parte altera, et cecidit soror super ionathan. Et ait saul. Quid fecisti. Cui ionathas. Nil mihi conscientia sum: nisi quod heri nos scies maledictum mel comedti, et ait saul. Doctoris ionatha: quia nisi hoc fecero hec factum at mihi dominus, et hec addat. Et ait plus. Ergo ne ionathas morieris quod fecis salutem in israel. Ut noster dominus, et per ymentem dominum, vel sicut deus est visuens et non dum gentium, si cederet capillus de capite eius in terram, apostropheo est, vel legitur si pro non, et eripuerit ionathan a manibus patris: et redierunt ad ipsam. Saul vero confirmatus in regno: quocumque se verterat superabat hostes israel, et percussit amalech. Pro lepsis est. Vnde forte prius percussit quod desideret ex toto ex mandato domini. Fuerunt autem filii saulius ionathas et iesu et melchissua. Quartus tacetur his yobeth tamquam puer, et non dum militias, vel tantum incepit. Filie vero eius merob et mischol, et ycor eius achinoc, et pincaps militie abner filius ner patruelis eius. Nam iesu et ner fratres fuerunt, et filii abiel. Legitur tamen in paralipomenon, quod fuit pater iesu, quod pro etate dictum est et quia nutritum est eum.

Et saul vicit amalech. Capitulum XXXI.

Vnde ait samuel

ad saul hec dicit dominus. Demoli re amalech et universa eius, quia restituit israeli cum ascenderet de egypto. Item tanta quidem voluit dominus interfici, ut nec in aliquo memoria amalech supesset. Sunt qui dicunt illos maleficos fuisse, et in pecudes se vertedisse habuisse peritiam, et id non sub forma pecudum euaderent, etiam pecudes perire. Et recensuit saul, cc. pedestrum, et decem milia ylroz iuda,

Nota quod sere ybisch dicitur ylri iuda tanquam potiores ceteris. Unde alibi. Catulus leonis iuda. Tunc inuaderet saul amalech dixit cyno Recede ab amalech ne iuoluatur te cum eo, quia tu fecisti misericordiam cum israel. Jetro enim quis et raguel et cis dictus est. Bonum consilium dedit moysi, cuius domus habitabat in amalech, preter filios obal, et egressi sunt cines, et incepserunt habitare in israel. Ex his oris est rechab ut in paralipomenon legitur. His sunt cines qui venerunt de calore domus patris rechab. Tunc percussit saul amalech, et ore gladii id est invastatione, quasi deuoratione. Vnde est locutio, id est, in gladio, et pepercit saul agam regi amalech, et optimis armatorum attulit dominus ad samuel. Penitenter me quod fecerim saul regem, et orauit samuel pro eo dominum tota nostra. Tunc accepisset quod saul creverat sibi somni cem triumphalem in carmelo iuxta superbiam gentium quod faciebat sibi arcum de myrra, et palmis et olivis in signum victorie descendit ad eum in galgala, et occurrit ei saul. Tunc culpasse cum quod ipsam reseruasset de amalech, in excusationem sui dicebat, populum referuasset opima ad offerendum domino, in gratiarum actionem. Cum samuel. Miseror est obedientia quod victimae. Super bonos delectat deus, et non super sacrificia, persertim si obtulerint quod debeat uerat deus perire, et ait saul. Dececaui. Sed hac vice porta peccatum meum, id est, ora et fastigia fac pro me vel dimittite mihi. Cum samuel, precie te deus nesus rex super israel. Tunc rellet abire samuel apprehendit eum saul per suum statum pallium eius, quod scissa est, et ait samuel. Sic scidit dominus regnum a te hodie, id est, a tua postestate. Tunc simul adorassent dominum precepit la muel adduci ad se regem agag et oblatum est ei pinguis et tremens. Et dixit samuel ad agag. Sic sine separata amara mors, q. d. Miserit quod sicut te separata mors, et separauit animum tuum a te. Quidam dicunt duas dictiones se parant et supplant aduersum te, vel enim alia littera, et dicit agag. Sic me separat amara mors, q. d. Mors quod separauerat a me meos amarissime separavit me ab hominibus, et concidit me la muel in frusta, et abiit in ramatha. Saul vero ascendit in domum suam in gabaa, et non vidit la muel ultra saulem in habitu, sive regio, nam in prophetico postea vidit.

De uincitione dauid in domo patris. Capitulum XXV.

